

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
התם פקיד ועקיר, הכא פקיד ולא עקיר.											!	◇	ז.	
רבי אמי שרא למיבעל בתחלה בשבת	[רבי אמי]										◼	◇	ז.	
והא לא כתיבא כתובתה											?		ז.	
אתפסוה מטלטלין.	אמר להו: [רבי אמי]										!	◇	ז.	
רב זביד שרא למיבעל בתחלה בשבת.	[רב זביד]										◼	◇	ז.	
רב זביד גופיה בעל בתחלה בשבת.	איכא דאמרי:										◼		ז.	
רב יהודה שרא למיבעל בתחלה ביו"ט.	[רב יהודה]										◼	◇	ז.	
לא תימא ביו"ט דשרי, הא בשבת אסור, דהוא הדין דאפילו בשבת נמי שרי, ומעשה שהיה כך היה.	רב פפי משמיה דרבא:										◼	◇	ז.	
ביו"ט שרי, בשבת אסור.	רב פפא משמיה דרבא:										◼	◇	ז.	
מאי דעתיך? מתוך שהותרה חבורה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך, אלא מעתה, מותר לעשות מוגמר ביו"ט, דמתוך שהותרה הבערה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	רב פפי לרב פפא:										?	◇	ז.	
עליך אמר קרא: (שמות י"ב) אך אשר יאכל לכל נפש, דבר השוה לכל נפש.	אמר ליה: [רב פפא]										!	◇	ז.	
אלא מעתה, נזדמן לו צבי ביו"ט, הואיל ואינו שוה לכל נפש, ה"נ דאסור למשחטיה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										?		ז.	
אנא דבר הצורך לכל נפש קאמינא, צבי צריך לכל נפש הוא.	אמר ליה: [רב אשי]										!	◇	ז.	
הורה רבי יוחנן בציידין: אסור לבעול בתחלה בשבת.	רבי יעקב בר אידו: [רבי יוחנן]										◼	◇	ז.	
ומי איכא הוראה לאיסור?											?		ז.	
אין											!		ז.	
הורוה בית הלל, שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות	והתנן:										◼	!	◇	ז.
חוט השדרה שנפסק ברובו, דברי רבי	ואי נמי, כי הא דתניא: [רבי]										◼	!	◇	ז.
אפי' ניקב	ר' יעקב:										◼	!	◇	ז.
הורה רבי כר' יעקב.	[רבי]										◼	!	◇	ז.
אין הלכה כר' יעקב.	רב הונא:										◼	!	◇	ז.
מהו לבעול בתחלה בשבת?	רב נחמן בר יצחק מתני הכי, אמר ר' אבהו: שאל ר' ישמעאל בן יעקב דמן צור את רבי יוחנן בציידין, ואנא שמעי:										◼	^	◇	ז.
אסור.	ואמר ליה: [ר' יוחנן]										!	◼	◇	ז.
והלכתא: מותר לבעול בתחלה בשבת.											◼		◇	ז.
אחת בתולה ואחת אלמנה - טעונה ברכה.	רבי חלבו אמר רב הונא א"ר אבא בר זבדא אמר רב:											◼	◇	ז.
ומי אמר רב הונא הכי?												?	ז.	
אלמנה אינה טעונה ברכה	והאמר רב הונא:										◼	?	◇	ז.
לא קשיא: כאן בבחור שנשא אלמנה, כאן באלמון שנשא אלמנה.											!	◇	ז.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלמון שנשא אלמנה לא?										◊		
מנין לברכת חתנים בעשרה? שנאמר: (רות ד') ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו הונא בר נתן, תנא:	והאמר רב נחמן: אמר לי הונא בר נתן, תנא:									◊		
ובועז אלמון שנשא אלמנה הוה										◊		
מאי אינה טעונה ברכה דאמר רב הונא? אינה טעונה ברכה כל ז', אבל יום אחד טעונה ברכה.										!		◊
שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא שמח עמה ג' ימים	אלא הא דתניא:									◊		
במאי?										◊		
אי בבחור										!		◊
האמרת: שבעה										◊		
אי באלמון										!		◊
האמרת: יום אחד										◊		
איבעית אימא: באלמון, יום אחד לברכה, ושלשה לשמחה ואיבעית אימא: בבחור, שבעה לברכה, ושלשה לשמחה.										!		◊
מברכין לכתולה שבעה, ולא למנה יום אחד	מיתבי:									◊		
מאי לאו אפילו אלמנה שנשאת לבחור										◊		
לא, לאלמון.										!		◊
אבל לבחור מאי? שבעה										◊		
אי הכי, ליתני: מברכין לכתולה שבעה, ולא למנה שנשאת לבחור שבעה, ולא למנה יום אחד										◊		
מילתא פסיקתא קתני, דליכא בתולה דבצרה משבעה, וליכא אלמנה דבצרה מיום אחד.										!		◊
מנין לברכת חתנים בעשרה? שנאמר: (רות ד') ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה.	גופא, אמר רב נחמן: אמר לי הונא בר נתן, תנא:									◊		
מהכא: (תהלים ס"ח) במקהלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל.	רבי אבהו:									◊		
ורב נחמן, בהאי קרא דרבי אבהו מאי דריש ביה?										◊		
מיבעי ליה לכדתניא	[רב נחמן]									!		◊
היה ר"מ אומר: מנין שאפילו עוברים שבמעו אמר שירה על הים? שנאמר: במקהלות ברכו אלהים ה' ממקור ישראל.	[דתניא ר"מ]									!		◊
ואידך?										◊		
אם כן, לימא קרא מבטן, מאי ממקור? על עסקי מקור.	[רבי אבהו]									!		◊
ורבי אבהו, בהאי קרא דרב נחמן מאי דריש ביה?										◊		
ההוא מיבעי ליה למידרש: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית, דאי סלקא דעתך לברכה, לא סגיאל דלאו זקנים?	[רבי אבהו]									!		◊
ואידך?										◊		
אי סלקא דעתך למידרש, לא סגיאל דלאו עשרה?	[רב נחמן]									!		◊
אין, לפרסומי מילתא										◊		
פוק ואייתי לי בי עשרה, ואימא לך באנפיהו: המזכה לעובר - קנה.	וכדאמר ליה שמואל לרב חנא בגדתאה:									◊		

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלכתא: המזכה לעובר - לא קנה.		■											ז:
מברכין ברכת התנים בבית התנים	תנו רבנן: [ת"ק]											◊	ז:
אף בבית האירוסין מברכין אותה.	ר' יהודה:											■	ז:
וביהודה שנו, מפני שמתייחד עמה.	אביי:											■	ז:
מברכין ברכת התנים בבית התנים, וברכת אירוסין בבית האירוסין.	תניא אידיך:											■	ז:
ברכת האירוסין מאי מברך?												^	ז:
בא"י אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות, ואסר לנו את הארוסות, והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין.	רבין בר רב אדא ורבה בר רב אדא, תרוייהו משמיה דרב יהודה:											♦ !	ז:
בא"י מקדש ישראל על ידי חופה וקדושין.	רב אחא בריה דרבא מסיים בה משמיה דרב יהודה:											♦ !	ז:
מאן דלא חתים, מידי דהוה אברכת פירות ואברכת מצות, ומאן דחתים, מידי דהוה אקידושא.												■	ז:
מברכין ברכת התנים בעשרה כל שבעה.	ת"ר: [ת"ק]											■	ז:
והוא, שבאו פנים חדשות.	רב יהודה:											■	ז:
מאי מברך?												^	ז: